

Lovforslaget gik i hovedtræk ud på følgende:

1. Indehaver af *ejerlejligheder* gives også adgang til ved beregningen af den skattepligtige indkomst at fratrække et *standardfradrag* for vedligeholdelsesudgifter.

2. Standardfradraget forhøjes fra 1 til 2 pct. af den seneste ejendomsværdi, og minimums-maximumsbeløbet for standardfradrag hæves samtidig fra: 400-2.000 kr. til: 600-3.000 kr.

3. Et *overskud* på ejendomsskemaet for parcelhuse og ejerlejligheder skal kun medregnes i den skattepligtige indkomst med det beløb, hvormed det overstiger 4.000 kr.

Loven skulle ifølge lovforslaget have virkning for indkomståret 1973 og senere indkomstår.

Lovforslaget var delvis en genfremsættelse af et lovforslag, det konservative folkeparti fremsatte den 9. december 1971 (årbog 1971-72, side 452).

Ved forslagens fremsættelse udtalte ordføreren for forslagsstillerne (*Juul-Madsen*) bl.a.:

„Ved behandlingen i sidste folketingssamling af regeringens ændringer i ligningsloven stillede det konservative folkeparti forslag om en pristalsmæssig ajourføring af standardfradraget for parcelhuse. Dette forslag vandt ikke tilslutning blandt folketingets flertal, selv om der ikke er sket nogen prismæssig ajourføring af de fastsatte maksimums- og minimumsbeløb siden 1966.

Dette finder vi er en uretfærdighed over for parcelhusejerne, hvis reparations- og vedligeholdelsesudgifter snarere er steget stærkere end priserne i almindelighed. Det er på høje tid, der rådes bod herpå. For at imødekomme den indvending, der blev fremført sidste år om, at det kun var ejerne af de dyrere parcelhuse, der ville have gavn af en sådan regulering, har vi foreslået en forhøjelse af den procentsats, hvormed standardfradraget beregnes.

Samtidig genfremsættes vort forslag om, at også indehavere af ejerlejligheder får adgang til på ejendomsskemaet at fratrække et standardfradrag for vedligeholdelsesudgifter m.v., så vi får en mere ligelig behandling af parcelhuse og ejerlejligheder. Det er på tide, at regeringen erkender, at meget store dele af befolkningen foretrækker disse boligformer ikke mindst af miljømæssige grunde. Jagten på disse befolkningsgrupper og truslerne om yderligere forfølgelse bør snarest indstilles.

Vi har gentagne gange peget på det urimelige i, at retten til at fratrække renter af lån i fast ejendom skal modsvares af den såkaldte „lejeværdi“. Det samme er jo ikke tilfældet for renter af lån til andre — og ofte luksusprægede — formål. Helt urimeligt er det, når man så